



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D., a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **A. R.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Jiřím Horou
sídlem Moravské náměstí 15, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2020, č. j. MV-168454-4/SO-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2020, č. j. MV-168454-4/SO-2020, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 10. 8. 2020, č. j. OAM-5125-13/ZM-2020, kterým byla podle § 46 odst. 6 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o vydání zaměstnanecké karty, neboť žalobce nesplňuje podmínku uvedenou v § 42g odst. 2 písm. a) téhož zákona. Ministerstvo zjistilo, že pracovní místo, jehož číselné označení uvedl žalobce do žádosti, již není evidováno v centrální evidenci volných pracovních míst, které mohou obsadit držitelé zaměstnanecké karty (dále též „EVPM“).

II. Shrnutí procesního postojů žalobce

2. Žalobce namítá, že již v rámci odvolání uváděl, že přestože k vyřazení volného pracovního místa z důvodu uložení pokuty zaměstnavateli skutečno došlo, bylo původní číslo nahrazeno novým číslem volného pracovního místa v EVPM. Ministerstvo však na toto nedbalo a zamítlo žádost s odůvodněním, že předmět žádosti byl vymezen původním číslem pracovního místa, a pokud došlo k jeho změně, nejsou splněny podmínky pro vydání zaměstnanecké karty. Dle žalobce se však jedná o zcela chybný postup spočívající v přepjatém formalismu. Žalovaná pak uvedla, že žalobce měl nové číslo ministerstvu nahlásit, neboť není jeho povinností jakékoli změny v žádosti zjišťovat. Nicméně samo ministerstvo uvádí, že je do EVPM oprávněno nahlížet. To, že tak neučinilo, považuje žalobce za rozporné s dobrými mravy. Změnu na straně zaměstnavatele nemohl žalobce ovlivnit a sám na ni v rámci odvolání upozornil. Žalovaná na to však nedbala. Tato skutečnost nemůže jít žalobci k tíži i proto, že ministerstvo rozhodovalo o jeho žádosti 8 měsíců a překročilo tak výrazně lhůty pro rozhodnutí dané zákonem. Z logiky věci může za tak dlouhou dobu docházet ke změnám na straně zaměstnavatele. Podstatné však je, že podmínky byly od podání žádosti stejné; jediný rozdíl byl administrativního charakteru.
3. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalované

4. Žalovaná především odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky se shodují s námitkami odvolacími. S těmi se žalovaná řádně vypořádala v napadeném rozhodnutí. Nadto lze dodat, že vymezení volného pracovního místa, které hodlá žadatel o vydání zaměstnanecké karty obsadit, je jednou z nejpodstatnějších částí žádosti. Správní orgány nejsou oprávněny do tohoto vymezení nijak zasahovat (nemohou jej měnit či dokonce vybírat jiné volné pracovní místo). Jak vyplývá ze správního řádu, s předmětem žádosti může nakládat pouze samotný žadatel. Vyřazení pracovního místa u zaměstnavatele bylo zapříčiněno uložení pokuty zaměstnavateli, nikoliv plynutím času. V posuzovaném případě byly splněny všechny podmínky pro zamítnutí žádosti.

5. Žalovaná navrhuje, aby zdejší soud žalobu zamítl. Žalovaná na svém procesním postoji setrvala během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s. ř. s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
7. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky dle § 51 s. ř. s.
8. Podle § 42g odst. 2. písm. a) zákona o pobytu cizinců žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.
9. Podle § 46 odst. 6 písm. b) zákona o pobytu cizinců pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, nesplňuje-li cizinec podmínku uvedenou v § 42g odst. 2, 3 nebo 4 zákona o pobytu cizinců.
10. Podle § 37a odst. 7 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ministerstvo do centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty nebo do centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli modré karty nezařadí nebo z evidence vyřadí volné pracovní místo u zaměstnavatele, pokud zaměstnavateli byla v období posledních 4 měsíců pravomocně uložena pokuta za umožnění výkonu nelegální práce.
11. Podle § 41 odst. 8 správního řádu požádat o povolení změny obsahu podání účastník může pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit zpětvzetí nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podateli hrozí vážná újma; tím není dotčeno ustanovení § 45 odst. 4. Ustanovení odstavců 2 až 4, 6 a 7 platí obdobně.
12. Podle žalobce bylo povinností ministerstva v případě, že došlo k vyřazení volného pracovního místa z EVPM, které žalobce vymezil v žádosti o vydání zaměstnanecké karty číslem volného místa (jak je dle daného formuláře nutné), zjišťovat, zda zaměstnavatel do EVPM následně nevložil volné pracovní místo s obdobným pracovním zařazením (avšak pod jiným číslem volného místa), a pokud k tomuto došlo, mělo ministerstvo následně posoudit žádost žalobce, jako by se vztahovala k tomuto nově vloženému pracovnímu místu. Právě popsané představuje stěžejní otázku v nyní posuzované věci.
13. Spisový materiál obsahuje 2 výpisy z EVPM. Z prvního výpisu vyplývá, že je evidována pokuta zaměstnavateli za umožnění výkonu nelegální práce ke dni 29. 1. 2020, což je dle § 37a odst. 7 písm. a) zákona o zaměstnanosti důvodem pro vyřazení volného pracovního místa z EVMP. Z druhého výpisu pak vyplývá, že pracovní místo (s číslem volného místa 17311380772, jak uvedl žalobce v žádosti) bylo z EVMP skutečně vyřazeno. Tuto skutečnost ministerstvo před vydáním rozhodnutí ověřilo. To, že k vyřazení volného pracovního místa došlo, ostatně žalobce nikterak nezpochybňuje.

14. Zdejší soud dospěl k závěru, že ministerstvo postupovalo v souladu se zákonem. Tento závěr opírá o početnou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Odkázat lze přitom na rozsudky NSS ze dne 16. 7. 2020, č. j. 2 Azs 354/2019 - 27 a č. j. 2 Azs 361/2019 - 32, nebo ze dne 13. 5. 2020, č. j. 1 Azs 7/2020 - 39, ze dne 16. 4. 2020, č. j. 1 Azs 403/2019 - 28, či ze dne 20. 12. 2018, č. j. 3 Azs 352/2017 - 31). Podle uvedené (konstantní) judikatury platí, že po podání žádosti o zaměstnaneckou kartu nelze bez dalšího libovolně měnit zaměstnavatele a pracovní pozici, ohledně níž byla žádost podána; změna zaměstnavatele či pracovní pozice podléhá režimu upravenému v § 41 odst. 8 správního řádu a pro povolení změny žádosti je nutno vyhovět zákonným podmínkám stanoveným v tomto ustanovení.
15. Ve všech věcech, kterými se NSS ve výše uvedených rozsudcích zabýval, postupovali tamní žalobci podle § 41 odst. 8 správního řádu, tj. požádali ministerstvo (prvostupňový orgán) o změnu obsahu žádosti. V nyní posuzované věci však žalobce takto nepostupoval. Žalobce o povolení změny obsahu podání vůbec nepožádal, natož aby v souladu s § 41 odst. 8 větou druhou správního řádu tvrdil a doložil, že mu hrozí vážná újma, a tuto újmu řádně specifikoval. Žalobce pouze v doplnění odvolání ze dne 8. 10. 2020 ministerstvu vyčetl (obdobně jako v žalobě), že nevzalo v potaz, že původní pracovní místo bylo nahrazeno novým volným pracovním místem. To však nelze považovat za žádost o povolení změny obsahu podání. Nadto o takovou změnu lze požádat pouze do vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2021, č. j. 3 Azs 113/2019 - 32). I kdyby tak žalobce spolu s odvoláním předložil žádost ve smyslu § 41 odst. 8 správním řádu (což v daném případě neudělal), žalovaná by změnu obsahu žádosti nemohla povolit.
16. Neúspěch žalobce v nyní posuzované věci nemůže zvrátit ani argument, že v jeho věci nešlo o změnu zaměstnavatele ani pracovní pozice, ale toliko o změnu administrativního charakteru, tj. čísla volného pracovního místa. Výstižně se podstatou této problematiky zabýval NSS v rozsudku ze dne 14. 4. 2021, č. j. 10 Azs 422/2019 - 31. Tento rozsudek se sice týká modré karty, nicméně závěry zde zaujaté lze přímo aplikovat na nyní posuzovanou věc. NSS uvedl: *„Ministerstvo naopak nemůže, jak už bylo shora řečeno, ukládat do evidence pracovní místo, které bylo dříve (úřadem práce) vyřazeno, neboť by tím bez zákonné opory zasahovalo do pravomoci jiného správního orgánu. Stejně tak ministerstvo nemůže vyhovět žádosti o vydání modré karty, pokud dříve nabízené pracovní místo už v evidenci není, tj. úředně neexistuje. Pro vydání modré karty je totiž zásadní nikoli samotná vůle zaměstnavatele cizince zaměstnat, nýbrž úřední existence nabízeného pracovního místa (tj. záznam v centrální evidenci opatřený jedinečným číslem)“*.
17. Zdejší soud tak uzavírá, že ministerstvo rozhoduje o vydání zaměstnanecké karty vzhledem k pracovnímu místu opatřenému jedinečným číslem, které žadatel uvede v žádosti. Pokud nedojde ke změně obsahu žádosti ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu, je v daném ohledu jakákoliv vlastní iniciativa ministerstva vyloučena. Pracovní místo uvedené žalobcem v žádosti přestalo existovat.
18. Co se týče tvrzení o opožděném vyřízení žádosti žalobce, to je sice důvodné, avšak nedodržení lhůty k vydání rozhodnutí nemá samo o sobě vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí. Žalobce se mohl v případě prodlevy správního orgánu bránit prostředky na ochranu před nečinností ve správním řízení (§ 80 správního řádu) či ve správním soudnictví (§ 79 s. ř. s.). To však neučinil. Lze dodat, že předmětné pracovní místo nebylo vyřazeno z EVMP v důsledku plynutí času, ale v důsledku uložení pokuty zaměstnavateli

za umožnění výkonu nelegální práce. To, že k vyřazení pracovního místa z EVMP dojde, přitom žalobci muselo být zřejmé nejpozději dne 11. 3. 2020, kdy se o uložení pokuty zaměstnavateli dozvěděl při seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí jeho zmocněný zástupce.

19. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti; žalobu tak jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

20. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšné žalované. Zdejší soud však nezjistil, že by žalované v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti, a proto jí náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 2.9.2022

Petr Šebek v.r.
předseda senátu

